

— *Ἡ Ξενομαρία*, κομωδία ὑπὸ Ν. Λάτκαρη διηγηόρου. Ἐκδόσις δευτέρα (ἐκ τοῦ Παναθηναίου) ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ Κότμος 1892. Ἡ νέα αὕτη κομωδία τοῦ κ. Λάτκαρη ἦτις ἐπαρεστάθη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Ἑλλ. θεάσου ἢ Πρόδοτος, εἶνε ἐκ τῶν καλῶν νεωτέρων ἔργων τοῦ Ἑλληνικοῦ δραματολογίου, γεγραμμένη μετ' ἀρκετῆς εὐφυΐας καὶ δεικτικότητος. Κυσμῆται δὲ καὶ ὑπὸ καλλιτεχνικωτάτου φωτοτυπικοῦ ἐξωφύλλου, σχεδιασθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Α. Φιλαδελφείως.

— *Ἰω. Πετρώφ*. Ὁ γνωστός παρ' ἡμῖν λόγιος ἀνὴρ κ. Ἰω. Πετρώφ ἐκ Μόσχας ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀνεκδοτῶς καταγινόμενος, κατήρτισεν ἱστορικὸν καὶ ἐθνολογικὸν ἄτλαντα τῆς Μακεδονίας, ἐν ᾧ διαπολλῶν πινάκων, ὡς ἐν πανοράματι, παρίσταται ὁλόκληρος ἡ ἱστορία τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἀρχαίου βασιλείου ὑπὸ Περδίκκα μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Τὸ ἔργον τοῦτο ἄξιον τῆς υποστηρίξεως τῶν Ἑλλήνων διήρηται πρὸς εὐκόλιαν εἰς τέσσαρα τεύχη, ὧν ἕκαστον τιμᾶται δραχμῶν 15. Γόδλον ἔργον περιλαμβάνει περὶ τὰς χιλιάς εἰκόνας καὶ πλέον τῶν 180 πινάκων.

— *Ἡ Τόμηση* περὶ τῶν ὀρυκτῶν τοῦ ἀργύρου τῆς Μήλου καὶ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ἀργύρου κατὰ τὰς ἐν Μεταλλουργίαις τοῦ Λαυρίου ἐκτελεσθείσας δοκιμὰς ὑπὸ Α. Κορδέλλα γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν Μ. Α. κατηγητοῦ κ.λ.π. Ἐν Ἀθήναις 1892.

— *Λόγος ἐναρκτήριος* ἐκφωνηθεὶς κατὰ Μάρτιον τοῦ 1892 ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς ὑπὸ Βαρθολομαίου Α. Γκιζῆ ὑψηγοῦ τῆς χειρουργικῆς κ.λ.π. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς Β. τυπογραφίας Ν. Ἰγγλέση 1892.

— *Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας* Δελτίον Α'ον περιέχον τὰς ἐργασίας τῆς ἑταιρείας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς μέχρι τῆς 31 Δεβρίου 1891. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς Β. τυπογραφίας Ν. Ἰγγλέση 1892.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ὁ Γλάδστον.

Ὁ «μέγας γέρον» ἦδη προϊστάται τῆς νέας κυβερνήσεως τοῦ μεγάλου Ἀγγλικοῦ κράτους. Τὸ ὑπουργεῖον ἐσχηματίσθη ἐν τὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἀμέσως δ' ἡ κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν πλῆρες

τὸ σχέδιόν της περὶ τῆς ἱρλανδικῆς αὐτονομίας, τῆς τελευταίας μεγάλης ὑποθέσεως, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὁ Γλάδστον ἀφιέρωσε τὴν ὁλύμπειον εὐγλωττίαν του καὶ τὴν φιλογερὰν δραστηριότητα τῶν τελευταίων ἐτῶν τῆς ζωῆς του.

Ἡ ἀνοδος αὐτοῦ θὰ ἐχαιρετίσθῃ πανταχοῦ τοῦ κόσμου, ὅπου πάλλουν καρδιαὶ φιλελεύθεροι. Ἰδιαιτέρως δ' εἰς τὰς χώρας, τῶν ὁποίων ἡ κτηνώδης βία ἄρχει καὶ εἰς τὰς ὁδύνας τῶν ὁποίων πολλάκις ἔχυσε βάλαμον παρηγορίας ἰλαρὰς ἢ φωνὴ τοῦ Ἰαδόστωνος, ὑψωθείσα ἐπιδλητικὴ καὶ μεγαλοδύναμος.

Οἱ βασιλεῖς τῆς Δανίας.

Ὁ γεραρὸς βασιλεὺς τῆς Δανίας ἐόρτασε τὴν πεντηκοστὴν ἐπετηρίδα τῶν γάμων του. Αἱ κυματοπλῆγες ἀκταὶ τοῦ νησοσπάρτου κράτους του, ἡ ἱπποτικὴ γῆ τῆς Δανίας, τὴν ὁποίαν ἀφθιτος περιστρέφει ἡ αἰγλή τῶν μεσαιωνικῶν παραδόσεων, αἱ καρδιαὶ τῶν θαλασσομάχων ἀλλὰ νομοταγῶν κατοίκων της συμερίσθησαν τὴν ἡγεμονικὴν πανήγυριν καὶ ἐνίσχυσαν διὰ τοῦ πυρός τῶν εὐχῶν τῶν τὴν λάμπιν τῆς ἀγαλλιόσεως, ἥτις διεχύθη ἐκ τῶν βασιλικῶν ἀνακτόρων τῆς Κοπενάγης. Ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων τούτων συνεκεντρώθησαν στέμματα κραταιὰ καὶ ἀκρίπτρα ἀκνινοδόλα καὶ πᾶν ὅτι εὐγενέστερον ἐπιδεικνύουσιν οἱ Θρόνοι τῆς Εὐρώπης. Βασιλεῖς καὶ πρίγκιπες καὶ βασίλισσαι καὶ ἡγεμονίδες ἐλάμπρυναν διὰ τῆς παρουσίας των τοὺς χρυσοῦς γάμους τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Δανίας, ἀπὸ τοῦ ὁποίου οὗτοι ἀπέρρευσαν.

Πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν, τῇ 14 Μαΐου 1842, ὁ μόλις εἰκοσιπενταετὴς υἱὸς τοῦ δουκὸς τοῦ Σλέσβιγ Ὀλστὰϊν συνήρχετο εἰς γάμον μετὰ τῆς εἰκοσιτέσσαρας Ἀπριλίου ἀριθμούσης πρίγκιπισσας Λουίζης, θυγατρὸς τοῦ Λανδγράβου τοῦ Ἑσσενο-Κάσσελ. Ὁ γάμος οὗτος νύλογῆθη παρὰ τοῦ Θεοῦ. Μετὰ παρέλευσιν εἰκοσαετίας περίπου τὸ πρίγκιπικὸν ζεῦγος ἀνήρχετο

ἐπὶ τοῦ Δανικοῦ Θρόνου. Ὡς βασιλεὺς, ὁ Χριστιανὸς Θ' ὑπέσθη πικρίας καὶ συμερίσθη τὰς ἀτυχίας τοῦ λαοῦ του. Ἀλλ' ὡς βασιλεὺς ἐνήργησε πᾶν ὅ,τι ἐξηρτάτο ἐξ αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῶν ὑπηκόων του. Ὡς βασιλεὺς ὁ γεραρὸς Χριστιανὸς εἶδεν ἑαυτὸν περιστοιχούμενον ἐν σεβασμῷ καὶ τιμῇ ὑπὸ κραταιῶν μοναρχῶν καὶ πρίγκιπων, οἱ ὅποιοι συχνὰ καταφεύγουσιν ὑπὸ τὴν φιλόξενον σκέπην τῶν ἀνακτόρων τοῦ Φρένδενοσβουργ, οἷχτι ἵνα διαδοῦλευθῶσιν ὡς αὐθένται καὶ κύριοι περὶ τῶν ἰδίων συμφεροντῶν καὶ τῶν τυχῶν των λαῶν, τοὺς ὁποίους κυβερνῶσιν, ἀλλ' ἵνα ἀπολαύσωσιν ἐκεῖ τῆς ποθητῆς γαλήνης, ἥτις φεύγει τοὺς ἐστεμμένους πλεῖότερον ἢ τοὺς κοινούς ἐνιτοὺς, καὶ συναισθανθῶσι πρὸς στιγμὴν ἡδύτατα ὅτι ἀνθρώποι εἶνε καὶ οὗτοι. Ὁ οἶκος τῶν βασιλέων τῆς Δανίας κατέστη οὕτως ἱερὸν ἐντευκτήριον, ἀπρόσιτον εἰς τὴν τύρβην καὶ τὰ μίσθ τῆς πολιτικῆς, καὶ μοσχοβολοῦν τὴν στοργὴν καὶ ἀγάπην, καὶ διαχέον τὴν λήθην τῶν ἐγκοσμίων.

Ὁ βασιλεὺς Χριστιανὸς καὶ ἡ βασίλισσα Λουίζα διὰ πεντηκοστὴν φορὰν ἐορτάζοντες τὴν γλυκυτάτην ἐπέτειον τοῦ γάμου των, βλέποντες κύκλῳ αὐτῶν συνωθούμενον τὸν ἐκλαμπρὸν κόσμον τῶν πολυφιλήτων τέκνων των (πλὴν ἐκείνων φεῦ! τῶν ὁποίων ὁ θάνατος δὲν ἐφείσθη, πλὴν δύο ἐκ τῶν εὐγενεστέρων καὶ ὠραιότερων ὑπάρξεων, αἵτινες ἀνέτειλάν ποτε ἐπὶ θρόνων, τοῦ Δουκὸς τῆς Κλαρεντίας καὶ τῆς ἀλυσμονήτου μας Ἀλεξάνδρας) στρέφουσι τὰ βλέμματα πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀνατρέχουσι τοὺς σταθμούς, τοὺς ὁποίους ἐν τῷ παρελθόντι διήνυσαν καὶ ὡς ὁ Φιλῆμων καὶ ἡ Βαῦκίς τοῦ μύθου, αἰσθάνονται ἑαυτοὺς ἐν ἀποθεώσει δευτέρας τινὸς νεότητος. Ἡ Ἑλλάς συμεθέξε μακρόθεν τῆς χρυσῆς ἐορτῆς καὶ ἐγκαρδίου ἐπεμψε τὰς εὐχὰς της ὑπὲρ τῆς εὐνυμερίας καὶ μακροβιότητος τῶν σεπτῶν γονέων, ἐξ ὧν ἀνεβλάστησε καὶ ὁ ἡμέτερος βασιλικὸς Οἶκος.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἀττικοῦ Μουσείου ἐκ περιστατικῶν ὅλως ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως αὐτῆς σιωπηλῶς προέβη εἰς τὴν διακοπὴν ἐπὶ τινὰς μῆνας τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου. Ἐκτυπούμενου ὡς γνωστὸν τοῦ εἰκονογραφημένου μέρους ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ κ. Γρουνδμαν διὰ συστήματος νεωτάτου τῆς φωτοτυπολιθογραφίας, ἡναγκάσθημεν, ἐνεκεν τῆς ἀναχωρήσεως εἰς Γερμανίαν τοῦ κ. Γρουνδμαν, μόνου γνωστοῦ τοῦ συστήματος τούτου ἐν Ἑλλάδι, νὰ καταφύγωμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν προμήθειαν εἰκόνων ἐξ Εὐρώπης καὶ συνεπῶς εἰς τὴν διακοπὴν τοῦ φύλλου μέχρις ὅτου λάβωμεν αὐτάς.

Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ λόγου τούτου ἡ μακρὰ σιωπὴ καὶ ἡ ἐντελής ἀδιαφορία πρὸς τὰς ληξιπροθέσμους ἄλλως ὑποχρεώσεις πολλῶν ἐκ τε τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ κ.κ. ἀνταποκριτῶν καὶ συνδρομητῶν ἡμῶν, οὐχὶ μόνον τοῦ τρέχοντος 4ου ἔτους ἀλλὰ καὶ τοῦ παρελθόντος 3ου ἐνέβαλεν ἡμᾶς εἰς σκέψεις πικρὰς καὶ εἰς ἀπογοήτευσιν πλήρη περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ Ἀττικοῦ Μουσείου.

Βεβαίως διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἀττικοῦ Μουσείου, φύλλου λίαν δαπανηροῦ καὶ μοναδικοῦ ἐν Ἑλλάδι, ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ δὲν ἐπεδίωξε μὲν νὰ προσπορισθῇ κέρδη ἔστω καὶ ἐλάχιστα ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἰδρύσιν Ἑλληνικῆς illustration ἀλλὰ δὲν ἐπίστευσεν ὅμως ὅτι διὰ τὰς τόσας θυσίας ἡμῶν, ἃς παρηκολούθουν δαπάναι πολλαὶ καὶ ἐργασία ἐπίπονος, θὰ εὕρισκοντο τινὲς τῶν κ.κ. ἀνταποκριτῶν καὶ συνδρομητῶν νὰ σφαιτερισθῶσιν ἀλλότρια χρήματα.